

*
* *

Էս ինչն է ամպում զիլ թեւին կուտայ.—
Գարնան գովքասան արտոճւոն է նշխուն.
Ու ինչու ձէնը զարհուրիկ կուգայ...
—Վա՛խ, էս ագռաւն է,—գլխուս պտըտում:

Ես ուրտեղ կ'երթամ, դուն հետս կուգաս,
Ինձէն ինչ կուզես, ա՛յ զուլում ագռաւ,
Երազիս մէջն էլ վերաս կը ղռռաս.
Ինձէն ինչ կուզես, սեասիրտ ագռաւ...

Ա՛խ, եարաբ չըլնի՞, թէ դուն էլ գիտես,
Որ ծաղիկ սիրտս դարդամահ մեռաւ.
—Ազիզ մեռելս քրքրե՛լ կուզես,
Զիւան մեռելս, ա՛յ իմ բաղտ—ագռաւ...

Ա.Ի. ԻՍԱՀԱԿԵԱՆ